

Hyćionys

Olqierd Kirkiłto syn Aleksandra i matki Alwiny z Szulców ur. w mieście Rydze dnia 10 stycznia 1915r. i ochrzczony został w Rzymsko-Katolickim Kościele parafialnym p.w. św. Aleksandra w Rydze; w akcie urodzenia, spisany w księgach metrykalnych tejże parafii Olqierd Kirkiłto zapisany został jako syn Aleksandra i Alwiny ślubnych małżonków Kirkiłto. Szkołę średnią ukończył jako eksternista a w 1935r. rozpoczął studia na Wydziale Agronomii Uniwersytetu im. Stefana Batorego w Wilnie. W 1936r. powołany został do wojska służby czynnej w SPRA Włodzimierz Wołyński a potem w 3 DAK które odbywał w latach 1936-37. Po ukończonej służbie wojskowej w dalszym ciągu studiował na Uniwersytecie im. Stefana Batorego aż do 1939 roku. W lipcu tego roku powołany do wojska gdzie bierze udział w kampanii wrześniowej 1939r. w wojnie obronnej, jako podchorąży (pdpv). Po powrocie do Wilna (które jest pod ZSSR) pracuje jako palacz na pociągach pospiesznych Dep. Wilnius. Wojna niemiecko-sowiecka zmusza do opuszczenia Wilna, w majątku Piłtowszczyzna pracuje jako zastępca administratora. Olqierd Kirkiłto jako oficer Armii Krajowej Komendy Obwodu Motodeczno kryptonim „Mleko” inspektoratu „F” Okręgu Wileńskiego a od 1.10.1943r. jako oficer Komendy 13 Brygady A.K. 3 Zgrupowanie mjr. „Jaremy” Okręgu Wileńskiego na stanowisku oficera wywiadu i informacji, do 17 lipca 1944r. to jest do chwili internowania Brygady przez sowieci.

Podporucznik Olgierd Kirkitto jako oficer wywiadu i informacji 13 Brygady AK Okręgu Wileńskiego posiadał pseudonim „Łowca”; brał udział w większych walkach 13 Brygady z zagniewaniem mjr. „Jaremy”. 13 Brygada dowodzona była przez kapitana Adama Walczaka pseudonim „Nietoperz”. Poniżej przebieg walk:

1.12.1943 Puszcza Nalibocka

15/16.03.1944 Kiewo

18/19.04.1944 Kostojanica

6.05.1944 Grauryszki

13.05.1944 Tatminowo

8.06.1944 Holzany

25.06.1944 Akcja Butka

4.07.1944 do 17.07.1944, Akcja „Ostra Brama”

uderzenie na Wilno do chwili internowania Armii

Krajowej. Po internowaniu Armii Krajowej w 1944.

Olgierd Kirkitto zostaje zmobilizowany do Armii generała Berlinga Wojska Polskiego. 22 września 1944.

przydzielony do 1 Berlinickiego Pułku Artylerii Lekkiej i Dywizji Piechoty im. Tadeusza Kościuszki i bierze

udział w walkach o Jablonnę, Wawrowę, Bydgoszcz, Łotów, Jastrow, Wat Pomorski aż do Szczecina.

14 kwietnia 1945 r. porucznik artylerii Olgierd Kirkitto jest odkomenderowany do dyspozycji Dowódcy Artylerii Wojska Polskiego i otrzymuje skierowanie na studia wojskowe do Moskwy, lecz stan zdrowia nie pozwala.

Przydzielony do 36 Pułku Artylerii Lekkiej na stanowisko szefa sztabu dywizyjnego zostaje

zdemobilizowany 13 lutego 1946 roku. Olgierd Kivkitto po demobilizacji z wojska zawiera związek małżeński z Janiną Wywicz Tęczyńską XXVI Obwodu Armii Krajowej i córką ochotnika legionisty Marszałka Józefa Piłsudskiego -go chorążego zawodowego Michała Wywicz samieszkatęgo w Warszawie ul. Tangowa 81 m 28 gdzie do chwili śmierci utrzymuje kontakty z dawnymi kolegami z Armii Krajowej z Wilna. Olgierd Kivkitto zmarł nagle dnia 8 lipca 1959 r. pozostawiając żonę i dwie małoletnie córki: Annę Jolantę lat 12 oraz Izabelę lat 9 które są kontynuatorkami tradycji Armii Krajowej z Wilna. Ciało kapitana artylerii Olgierda Kivkitto spoczywa na cmentarzu wojskowym w Warszawie na warszawskich Powązkach.

Niniejszy życiorys opracowany na podstawie Aktu wrodzenia Olgierda Kivkitto, jego własnych danych oraz oświadczenie świadka Adama Walenka "Nietoper" komendanta 13 Brygady zgrupowania mjr. "Jaremy" Armii Krajowej Okręg Wilno. Dane dotyczące walk AK Wilno opracowane są w wydaniach Książkowych. Życiorys Olgierda Kivkitto jest dowodem zapisanie pięknych kart historii w walce o Polskę przez żołnierzy Armii Krajowej z Wilna.

Córka

Anna Sikora

Oficerki Warszawskiego Koła Wileńskiego
A.K.

